

Bo Krister Karlsson
www.jagduger.com

Dan Andersson-afton

med värme och gemenskap

Välkommen till en afton med värme och gemenskap!

Vi tittar in i Dan Anderssons värld och finner även hans ljusa sidor. Bo gestaltar, sjunger och berättar om den väg Dan vandrade.

**Dan
Andersson
I egen
hög
person**

Vi sjunger tillsammans

Jag väntar

Jag väntar vid min stockeld medan timmarna skrida,
medan stjärnorna vandra och nätterna gå.
Jag väntar på en kvinna från färdvägar vida -
den käraste, den käraste med ögon blå.

Jag tänkt mig en vandrande snöhöljd blomma
och drömde om ett skälvande, gäckande skratt,
jag trodde jag såg den mest älskade komma
genom skogen, över hedarna en snötung natt.

Glatt ville jag min drömda på händerna bära
genom snåren dit bort där min koja står,
och höja ett jublande rop mot den kära:
Välkommen du, som väntats i ensamma år!

Jag väntar vid min mila medan timmarna lida
medan skogarna sjunga och skyarna gå.
Jag väntar på en vandrerska från färdvägar vida -
den käraste, den käraste med ögon blå.

Julvisa i Finnmarken

För den vinande nordan och vintern, broder,
för den grånande morgonens stjärna klar,
för vårt hem och vårt land och vår bedjande
moder,
för myllrande städer och istunga floder
vi höja vårt stop - och för kommande dagar
och för kärlek och lycka som var.

När sjöarna ligga här frusna och döda,
och yrvädren dansa i moar och slog,
vi dricka och drömma om bäckar som flöda,
och minna oss Terrvalaks solnedgång röda
och gårdar som lysa bland åbrodd och lilja
och skuggor som dansa i skog.

För den hårdaste skaren och bittraste vinden
för det fattiga folket som slåss för sitt bröd,
för dem som i armod bli hårda om kinden -
för dukade bord och för slädar vid grinden,
för sårfyllda kroppar och läkande död.

Försonta och glada i stjärnans timma
vi glömma att jorden blev bräddad av hat.
Vi resa oss upp under stjärnor som glimma -
omkring oss de heligas natt vi förnimma -
för dem och för jorden, för himlen och oss
våra stop vi höja, kamrat.